

становитиме 10 %. Винятком є перший рік після набуття угодою чинності, строк чинності положення – 15 років.

Водночас стандарти ЄС дещо вимогливіші та конкурентніші. Із 27 тис. чинних в Україні стандартів до європейських адаптовано майже 7,5 тис., тобто близько 25 %. Україна дотримується 44-х технічних регламентів, і всі вони побудовані на європейських стандартах. Українського виробника, який не зможе вийти на рівень економічних стандартів ЄС, держава повинна буде захищати, використовуючи певні інструменти тарифного та кількісного регулювання імпорту [3].

Отже, для нашої держави провадження ефективної митної політики України сприятиме: спрощенню доступу до ринку збуту українських товарів у ЄС; припливу іноземних інвестицій; поліпшенню економічного іміджу України у світі; швидкому реформуванню економіки; можливості знижувати свої імпортні ввізні мита терміном до 10 років; можливості прискорення модернізації українського машинобудування; можливості уникнення антидемпінгових мит; збільшенню експортного виторгу за машинопродукцію; можливості підвищення конкурентоспроможності сільськогосподарської продукції шляхом адаптації до вимог ЄС.

Література:

1. Анакіна Т. Порівняльно-правова характеристика Угоди про асоціацію та Угоди про партнерство та співробітництво між Україною та Європейським Союзом / Т. Анакіна // Вісник національної академії правових наук України. – 2013. – № 4 (75). – С. 123–131.

2. Митна справа: підруч. / [А.І. Крисоватий, С.Д. Герчаківський, О.Б. Дем'янюк]; за ред. А.І. Крисоватого. – Тернопіль : ВПЦ "Екон. думка ТНЕУ", 2014. – 540 с.

3. Живора Г. Угода про асоціацію з ЄС: економічні наслідки для України / Г. Живора // Науковий вісник Одеського національного економічного університету. – Науки: економіка, політологія, історія. – 2014. – № 8 (216). – С. 107–121.

Віталій Петрович

Тернопільський національний економічний університет

Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент, Заклекта-Берестовенко О. С.

МИТНІ АСПЕКТИ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА РЕСПУБЛІКОЮ ПОЛЬЩА

Формування українсько-польських відносин нового типу стало можливим завдяки докорінним змінам у Європі наприкінці ХХ ст. Розпад Радянського Союзу, поява незалежної України, розпад комуністичної системи в Польщі, демократизація незалежних держав на початку 1990-х років, геополітичне розташування, територіальна близькість, традиційні економічні зв'язки та взаємний інтерес створили сприятливі передумови для того, щоб відносини між Україною та Польщею набули якісно нового виміру.

Підтримка і розвиток рівня партнерства між Україною і Польщею дуже залежить від збереження нинішніх політичних контактів, зміцнення суспільного діалогу, а також успіху реформаторської політики в Україні. Республіка Польща – вигідний і корисний партнер для України. Відносини з цією країною мають непогане підгрунття та перспективи для розвитку [1].

Здійснюючи аналіз зовнішньоекономічної співпраці України і Республіки Польщі на сучасному етапі, можна виділити ключові напрямки реформування та розширення економічних контактів між даними країнами, а саме: інвестиційну співпрацю, підтримку та допомогу Республіки Польщі в питаннях інтеграції України у європейську спільноту та скасування для українців візового режиму з країнами ЄС. Двостороння співпраця розвивається на рівні транскордонного співробітництва, регіональних проектів тощо. Наприклад, за ініціативою митних органів України у 2007 році був створений Українсько-Польський Центр Академії митної служби України. Головна мета діяльності Центру – сприяння розвитку українсько-польського співробітництва у сфері вищої освіти і культури, а також розвиток співробітництва у сфері підготовки і перепідготовки кадрів для митних органів.

Між Державною фіскальною службою України та митною службою Республіки Польща вже підписано низку угод щодо обміну певною інформацією. Та все ж, прагнучи розширити взаємодію між митними органами держав, зокрема між суміжними прикордонними митними органами, усвідомлюючи необхідність підвищення ефективності митного контролю товарів, які переміщуються через українсько-польський державний кордон, необхідно вдосконалювати міжнародне законодавство. Наша країна виступає за спільний прикордонно-митний контроль на українсько-польському кордоні, аргументуючи тим, що Україна і Польща вже домовилися про відповідні дії [2].

Варто зазначити, що митні органи обох держав надають один одному технічну допомогу, особливо шляхом: обміну працівниками митниць з метою ознайомлення з технічними засобами контролю, що застосовуються і становлять взаємний інтерес; навчання і допомоги в удосконаленні професійних навичок працівників митниць; обміну експертами з митних питань; обміну професійними, науковими і технічними відомостями з митних питань [3].

Польська митниця у перспективі передбачає стандартизацію і гармонізацію митних процедур, щоб зробити свій кордон «фільтруючим», але однозначно й відкритим. З удосконаленням електронної бази на переходах будуть перевірятися 5–10 % вантажів. Співпраця дасть змогу уникнути подвійного контролю. Поліпшення інфраструктури уможливить створити додаткові смуги для транзитного та порожнього транспорту. Але, на думку польських митників, все це буде можливим лише за умов двосторонньої співпраці і міжнародного інвестування.

Варто відзначити, що сьогодні Україна має найрозвиненішу мережу міжрегіональної співпраці саме з Республікою Польща. Основним документом українсько-польського міжрегіонального співробітництва є Угода між урядами

України та Республіки Польща про міжрегіональне співробітництво, підписана 24 травня 1993 року. Даний договір закріплює правові засади співпраці органів місцевої влади та органів місцевого самоврядування України та Республіки Польща, зокрема в економічній, культурно-гуманітарній, освітній та туристичній сферах.

Література:

1. Відносини України з Республікою Польща [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://pidruchniki.com/1625070755640/politologiya/vidnosini_ukrayini_respublikoju_polscha.
2. Політичні відносини між Україною та Республікою Польща [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://poland.mfa.gov.ua/ua/ukraine-pl/diplomacy>
3. Угода між Урядом України і Урядом Республіки Польща про співробітництво і взаємодопомогу у митних справах від 18.12.1995 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/616_017

Мар'яна Поглед

Тернопільський національний економічний університет
Науковий керівник: канд. екон. наук, доцент Валігура В.А.

ВПЛИВ ПІДНЯТТЯ СОЦІАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ НА ФУНКЦІОНУВАННЯ ПОДАТКОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

Податки є складною й надзвичайно впливовою на всі економічні явища та процеси фінансовою категорією. З одного боку, податки – фінансове підґрунтя існування держави, мірило її можливостей у світовому економічному просторі щодо розвитку науки, освіти, культури, гарантування економічної безпеки, зростання суспільного добробуту громадян. З іншого боку, податки – знаряддя перерозподілу доходів юридичних і фізичних осіб у державі, їх мобілізація й використання зачіпає інтереси не тільки кожного підприємця чи громадянина, а й цілих верств населення і соціальних груп [1].

Українці очікують від уряду реформ, які дозволять країні розвиватися і забезпечать людям гідний рівень життя – з цим пов'язані європейські прагнення та очікування нашого народу. Без створення сприятливих умов для бізнесу і для виведення зарплат із тіні не варто й близько очікувати змін у цьому напрямі. Тому уряд зафіксував у проекті бюджету на 2017 рік початок масштабної реформи оплати праці. Уряд ініціював підвищення з 1 січня 2017 року мінімальної заробітної плати з 1600 (станом на грудень 2016 р) до 3200 грн.

Повільне зростання соціальних стандартів виштовхувало все більше працюючих українців за межу бідності, звужувало споживчі можливості населення. Тому Уряд запропонував Верховній Раді розглянути три новації. По-перше, одразу вдвічі підвищити мінімальну зарплату. По-друге, встановити тарифний розряд єдиної тарифної сітки у розмірі 1600 грн. По-третє, скасувати прив'язку розрахунку посадових окладів до мінімальної зарплати. Таким